

EIROPAS PARLAMENTS

2009 - 2014

Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja

2013/2158(INI)

28.11.2013

ZIŅOJUMA PROJEKTS

par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu — nodarbinātības un sociālie aspekti 2014. gada izaugsmes pētījumā (2013/2158(INI))

Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja

Referents: *Sergio Gutiérrez Prieto*

PR_INI

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu — nodarbinātības un sociālie aspekti 2014. gada izaugsmes pētījumā

(2013/2158(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 9. pantu,
- ņemot vērā LESD 145., 148., 152. pantu un 153. panta 5. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 28. pantu,
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 13. novembra paziņojumu „Gada izaugsmes pētījums par 2014. gadu” (COM(2013)0800) un tam pievienoto Vienotā nodarbinātības ziņojuma projektu,
- ņemot vērā tā 2013. gada 23. oktobra rezolūciju par Eiropas Ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu — 2013. gada prioritāšu īstenošana¹,
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 2. oktobra paziņojumu „Par ekonomikas un monetārās savienības sociālās dimensijas pastiprināšanu” (COM(2013)0690),
- ņemot vērā jautājumu O-000120/2013 Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski, un ar to saistīto Parlamenta 2013. gada 21. novembra rezolūciju par Komisijas paziņojumu „Par ekonomikas un monetārās savienības (EMS) sociālās dimensijas pastiprināšanu”²,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu „Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā tā 2010. gada 8. septembra normatīvo rezolūciju par priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņem — stratēģijas „Eiropa 2020” integrēto pamatnostādņu II daļa³,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 18. aprīļa paziņojumu „Virzoties uz ekonomikas atlabšanu ar daudzām jaunām darba vietām” (COM(2012)0173),
- ņemot vērā jautājumu O-000120/2012 Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski, un ar to saistīto Parlamenta 2012. gada 14. jūnija rezolūciju par virzību uz ekonomikas atlabšanu, radot daudz jaunu darba vietu⁴,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 23. novembra paziņojumu „Jaunu prasmju un darba vietu programma. Eiropas ieguldījums ceļā uz pilnīgu nodarbinātību” (COM(2010)0682)

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0447.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0515.

³ OV C 308 E, 20.10.2011., 116. lpp.

⁴ OV C 332 E, 15.11.2013., 81. lpp.

un Parlamenta 2011. gada 26. oktobra rezolūciju par šo jautājumu¹,

- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 16. decembra paziņojumu „Eiropas platforma cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību: Eiropas pamatprogramma sociālai un teritoriālai kohēzijai” (COM(2010)0758) un Parlamenta 2011. gada 15. novembra rezolūciju par šo jautājumu²,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Jaunatnes iespēju iniciatīva” (COM(2011)0933),
 - ņemot vērā tā 2012. gada 20. novembra rezolūciju par Sociālo ieguldījumu paktu — atbildes reakciju uz krīzi³,
 - ņemot vērā Komisijas 2013. gada 20. februāra paziņojumu „Sociālie ieguldījumi izaugsmei un kohēzijai, tostarp Eiropas Sociālā fonda īstenošana 2014.–2020. gadā” (COM(2013)0083),
 - ņemot vērā jautājumu O-000057/2013 Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski, un ar to saistīto Parlamenta 2013. gada 12. jūnija rezolūciju par Komisijas paziņojumu „Sociālie ieguldījumi izaugsmei un kohēzijai, tostarp Eiropas Sociālā fonda īstenošana 2014.–2020. gadā”⁴,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu (A7-0000/2013),
- A. tā kā ekonomikas lejupslīde eurozonā skaitliskā izteiksmē beidzās 2013. gada otrajā ceturksnī, bet tā kā gada izaugsme eurozonā šogad saglabāsies negatīva un bezdarbs un nevienlīdzība ir sasnieguši rekordaugstu līmeni; tā kā, lai ekonomikas atlabšanu varētu uzskatīt par ilglaicīgu un lai radītu ES sociālekonomisko problēmu atrisināšanai nepieciešamo impulsu, izaugsme ir jāpastiprina;
- B. tā kā bezdarbs ES ir sasniedzis satraucoši augstu līmeni — 26,6 miljonus⁵; tā kā ilgtermiņa bezdarbs vairumā dalībvalstu ir palielinājies un sasniedzis visu laiku augstāko līmeni ES; tā kā nodarbinātības līmeņa pazemināšanās ir bijusi izteiktāka valstīs, kur veikti vērienīgāki fiskālās konsolidācijas pasākumi;
- C. tā kā jauniešu bezdarbs ES ir sasniedzis vēl nepieredzētu līmeni — vidēji 23 %; tā kā dažās dalībvalstīs bezdarba līmenis jauniešiem vecumā no 16 līdz 25 gadiem pārsniedz 50 %; tā kā situācija darba tirgū ir īpaši smaga jauniešiem neatkarīgi no viņu izglītības līmeņa — viņi bieži kļūst par bezdarbniekiem vai strādā uz nedrošu darba līgumu pamata vai kā neapmaksāti praktikanti;
- D. tā kā ilgtermiņa bezdarbs pieaug, radot strukturālo bezdarbu; tā kā darba tirgus segmentācija turpina palielināties, vidējie māsaimniecību ienākumi daudzās dalībvalstīs

¹ OV C 131 E, 8.5.2013., 87. lpp.

² OV L 153 E, 31.5.2013., 57. lpp.

³ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0419.

⁴ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0266.

⁵ Ceturkšņa pārskats par nodarbinātību un sociālo stāvokli ES, 2013. gada oktobris.

samazinās un rādītāji liecina par tendenci, ka pieaug un padziļinās nabadzība un sociālā atstumtība, tostarp nodarbinātu personu nabadzība;

- E. tā kā augstais un dažos gadījumos pieaugošais nodokļu īpatsvars darbaspēka izmaksās, jo īpaši zemu atalgo tiem darba ņēmējiem un otrajiem pelnītājiem mājāsaimniecībā, daudzās dalībvalstīs joprojām ir problēma, kas palielina nevienlīdzību; tā kā Starptautiskais Valūtas fonds (SVF) nesēn norādīja, ka pastāv iespēja piemērot labākus un progresīvākus nodokļus, lai palielinātu konsolidācijas pasākumu leģitimitāti, vienlaikus pieliekot lielākas pūles, lai veicinātu izaugsmi un tādējādi nodrošinātu papildu ienākumus; tā kā darbaspēka nodokļu slogs ir jāpārnes uz citiem ilgtspējīgu nodokļu veidiem;
- F. tā kā krīzes un pēdējos gados īstenotās pārmērīgās fiskālās konsolidācijas politikas rezultātā ir izveidojusies vēl nepieredzēta un aizvien pieaugoša atšķirība starp centrālo un nomales valstu ražošanas un nodarbinātības rādītājiem; tā kā atšķirība starp centrālo un nomales valstu bezdarba līmeni 2012. gadā sasniedza 10 procentpunktus salīdzinājumā ar tikai 3,5 procentpunktiem 2000. gadā; tā kā tiek prognozēts, ka šogad šī atšķirība sasniegs maksimumu;
- G. tā kā Komisija savās ekonomikas prognozēs attiecībā uz izaugsmes un bezdarba rādītājiem pēdējos gados ir sistemātiski pieļāvusi kļūdas, kas liecina par to, ka, lai izbeigtu krīzi, diagnoze un stratēģija ir jāmaina; tā kā fiskālās konsolidācijas temps ir palēninājies, tomēr atsevišķu strukturālo reformu deflācijas ietekme, kas galvenokārt vērsta uz ārējo pieprasījumu, tikpat nopietni skar arī iekšējo pieprasījumu, radot stagnāciju ieguldījumu un izaugsmes ziņā un veidojot pārāk maz jaunu darba vietu;
- H. tā kā noteikti makroekonomikas nelīdzsvarotības aspekti, piemēram, ārējās konkurētspējas jomā, ir uzlabojušies, lai gan iekšējā nelīdzsvarotība starp dalībvalstīm ir pastiprinājusies; tā kā fakti liecina, ka universāla politika, kas balstās uz ārējo pieprasījumu un ierobežo iekšējo pieprasījumu, visām eurozonas valstīm vienlaikus nav iespējama; tā kā tas pastiprina vienlaicīgi īstenoto taupības programmu negatīvo ietekmi (kas ir novērtēta par zemu), tādējādi ierobežojot iekšējo pieprasījumu un pārlietu paļaujoties uz pieprasījumu no trešām valstīm, lai gan ir pazīmes, kas liecina, ka jaunietekmes ekonomikas valstu izredzes pavājinās;
- I. tā kā koncentrēšanās uz ātrumu un intensitāti strukturālo reformu īstenošanā dalībvalstīs ir bijusi asimetriska, no nomales valstīm prasot daudz vairāk pūļu nekā no centrālajām valstīm, un šī situācija ir pastiprinājusi nelīdzsvarotību ES izaugsmes rādītājos;
- J. tā kā lielākā problēma, ar ko pašlaik saskaras eurozona, ir pieaugošās sociālekonomiskās atšķirības starp dalībvalstīm; tā kā pašreizējās nopietnās bezdarba un sociālās problēmas iekšējās tirdzniecības ceļā var skart arī citas dalībvalstis, novājinot cilvēkkapitālu, kā rezultātā samazināsies starptautiskā ilgtermiņa konkurētspēja un tādējādi var tikt sagrauti visas ES ekonomikas pamatprincipi; tā kā visu dalībvalstu interesēs ir nodrošināt, lai nodarbinātības un sociālās problēmas tiktu savlaicīgi un efektīvi atrisinātas;
- K. tā kā privātā sektora (mājāsaimniecību un uzņēmumu) parāds daudzās dalībvalstīs pārsniedz 200 % no IKP; tā kā, ņemot vērā aizņemto līdzekļu īpatsvara samazināšanu publiskajā sektorā, privātajā sektorā to izdarīt ir vēl grūtāk; tā kā tas ir šķērslis izaugsmei un darba vietu radīšanai ES, un šī situācija ir satraucoša;

- L. tā kā MVU ir ES ekonomikas pamats, bet bažas rada tas, ka tiem joprojām ir pārmērīgi lielas parādsaistības, augstākās kredīta izmaksas un ierobežota kredītresursu pieejamība; tā kā mazākie uzņēmumi nomales valstīs par banku aizdevumiem maksā 4 līdz 6 procentpunktus vairāk nekā uzņēmumi Eiropas centrālajā daļā, tādējādi nonākot ļoti neizdevīgā stāvoklī, kas samazina reģiona izredzes uz līdzsvarotu ekonomikas izaugsmi un darba vietu radīšanu;
- M. tā kā ieguldījumi izglītībā, apmācībā, pētniecībā un inovācijā — ekonomikas izaugsmei un darba vietu radīšanai būtiski svarīgās jomās — ES joprojām ir mazāki nekā tās galvenajiem ekonomiskajiem partneriem un konkurentiem citviet pasaulē; tā kā, lai ilgtspējīgā veidā izkļūtu no krīzes, šajās jomās ir vajadzīgi produktīvi ieguldījumi;
- N. tā kā, lai mazinātu ciklisku satricinājumu ietekmi, ir vajadzīgs saskaņots politikas instrumentu kopums, kurā apvienota makroekonomikas politika, struktūrpolitika, stabilas darba tirgus iestādes, nesegmentēti darba tirgi, darba koplīgumu slēgšanas sarunu koordinēšana un ar resursiem labi nodrošinātas labklājības sistēmas (kas darbojas kā automātiskie stabilizatori);
- O. tā kā kopš 2010. gada ir pieaugusi atšķirība starp valstu fiskālo stabilizatoru spēju novērst ekonomikas krīzi un tās sekas nodarbinātības un sociālajā jomā, turklāt valstīm, kuras krīze skārusi vissmagāk, šī spēja ir praktiski zudusi; tā kā līdz ar to mājāsaimniecību ienākumi un tādējādi arī iekšzemes pieprasījums netiek aizsargāts tik labi kā agrāk, vēl vairāk saasinot ekonomikas lejupslīdi; tā kā Parlamenta Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja 2013. gada 9. jūlijā rīkoja atklātu sēdi „EMS sociālā dimensija — Eiropas bezdarbnieku pabalstu sistēma”, kurā tika konstatēts, ka eurozonas līmenī ir vajadzīgi automātiskie stabilizatori;
- P. tā kā nabadzības līmenis kopš 2007. gada pieaug tik satraucošā tempā, ka pašlaik nabadzība vai sociālā atstumtība apdraud 24,2 % ES iedzīvotāju; tā kā sociālās aizsardzības izdevumi ir samazinājušies gandrīz visās dalībvalstīs un tā kā Sociālās aizsardzības komiteja (SAK) brīdina, ka aizvien vairāk cilvēku apdraud nabadzība zemu ienākumu dēļ, bērnu nabadzība, smaga materiālā nenodrošinātība un sociālā atstumtība, ko rada fiskālās konsolidācijas pasākumu ietekme;
- Q. tā kā, neraugoties uz situācijas steidzamību, ES nespēj sasniegt gandrīz nevienu no stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem, un tā kā dalībvalstu panākumi stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanā ir neapmierinoši; tā kā 2013. gada valstu reformu programmās noteiktās saistības nav pietiekamas, lai sasniegtu lielāko daļu no ES līmeņa mērķiem;
- R. tā kā ir svarīgi, lai tiktu veicināta visu Eiropas pusgada īstenošanā iesaistīto dalībnieku demokrātiskā pārskatatbildība, līdzdalība un leģitimitāte; tā kā šajā procesā ir svarīgi nodrošināt pienācīgu Parlamenta līdzdalību; tā kā dalībvalstu parlamenti ir pilsoņu iegūto un deleģēto tiesību pārstāvji un nodrošinātāji; tā kā Eiropas pusgada ieviešanā vajadzētu pilnībā ievērot dalībvalstu parlamentu prerogatīvas,

SOCIĀLIE RĀDĪTĀJI

1. atzinīgi vērtē to, ka šogad gada izaugsmes pētījumam (GIP) pievienotajā Vienotā

nodarbinātības ziņojuma projektā pirmo reizi ir ietverts nodarbinātības un sociālās politikas rezultātu pārskats, kas palīdzēs stiprināt nodarbinātības un sociālās politikas attīstības pārraudzību, veicot makroekonomisko uzraudzību Eiropas pusgada procesā; uzskata, ka tādējādi tiek atzīta vajadzība pastiprināt ekonomikas un monetārās savienības sociālo dimensiju, kas ir ne tikai vēlama, bet arī nepieciešama krīzes pārvarēšanai un nopietnu sociālekonomisko atšķirību novēršanai eurozonā, tādējādi uzlabojot tās ilgtspēju;

2. tomēr pauž nožēlu, ka atšķirībā no makroekonomikas nelīdzsvarotības novēršanas procedūras rezultātu pārskata šie rādītāji nav noteikti par saistošiem; aicina Komisiju šo situāciju atrisināt, jo tā neparāda, ka makroekonomiskajiem un sociālajiem aspektiem Eiropas pusgada procesā ir jābūt līdzvērtīgiem; uzskata, ka, ņemot vērā ES pieaugošo nelīdzsvarotību sociālajā un nodarbinātības jomā, šī situācija ir īpaši satraucoša;
3. pauž nožēlu, ka Komisijas ierosinātie nodarbinātības un sociālie rādītāji nav pietiekami, lai pilnībā aptvertu visas dalībvalstu situācijas nodarbinātības un sociālajā jomā; aicina rezultātu pārskatā iekļaut papildu rādītājus, jo īpaši bērnu nabadzības līmeni, pienācīga darba rādītāju un Eiropas iztikas minimuma rādītāju, lai varētu pienācīgi novērtēt sociālo situāciju ES;
4. aicina Komisiju sociālo rezultātu pārskatu izmantot ne tikai kā analītisku instrumentu, bet arī par pamatu dalībvalstīm paredzētu konkrētu norādījumu izstrādei attiecībā uz to, kā tās var apkarot vai novērst bezdarbu, mazināt sociālo nevienlīdzību, veicināt aktīvu iekļaušanu un novērst sociālo dempingu, kas vēlāk tiks izmantoti Eiropas pusgada procesā, izstrādājot un īstenojot konkrētai valstij adresētus ieteikumus (KVAI) 2014. gadam;
5. aicina Padomi noteikt konkrētus kritērijus attiecībā uz nodarbinātības un sociālajiem rādītājiem, nosakot ES sociālās aizsardzības minimumu, lai varētu savlaicīgi ierosināt aktivizācijas pasākumus ES līmenī;

Eurogrupas nodarbinātības un sociālo lietu ministru sanāksmes

6. uzsver, cik svarīgi ir tas, lai Eurogrupas nodarbinātības un sociālo lietu ministri tiktos pirms Eurosamiem, tādējādi nodrošinot, ka eurozonas līderu sarunās un lēmumos sociālie un nodarbinātības jautājumi tiek aplūkoti pilnīgāk, un dodot ieguldījumu eurozonas valstu vai to valdību vadītāju sanāksmēs;

NEPIECIEŠAMĪBA NO JAUNA STIMULĒT IEKŠĒJO PIEPRASĪJUMU UN RADĪT KVALITATĪVAS DARBA VIETAS, VEICOT PRODUKTĪVUS IEGULDĪJUMUS UN UZLABOJOT PRODUKTIVITĀTI

7. brīdina, ka jaunā makroekonomikas nelīdzsvarotības novēršanas procedūra līdz šim ir izmantota galvenokārt tādēļ, lai mudinātu valstis uzlabot konkurētspēju, tādējādi veicinot deflācijas spiedienu Dienvideiropā, neprasot tikpat lielu uzsvaru šajās valstīs likt uz inflācijas spiediena radīšanu algu palielinājuma veidā, nodrošinot šim nolūkam vajadzīgās iespējas; brīdina, ka, visām eurozonas valstīm izmantojot tos pašus instrumentus, lai ar ārējā sektora palīdzību panāktu izaugsmi, pieaugošā ārējā pieprasījuma sagaidāmais galarezultāts uz iekšējā pieprasījuma rēķina samazinās;

8. aicina Komisiju mērķtiecīgāk pievērsties tam, lai no jauna stimulētu iekšējo pieprasījumu, kura pieaugums ir apstājies un kam būs liela nozīme ilgtspējīgu darba vietu radīšanā, produktivitātes nodrošināšanās un deflācijas riska novēršanā;

Pakts par ieguldījumu un produktivitātes palielināšanu ES

9. norāda, ka, lai gan strukturālās reformas var dot rezultātus vidējā līdz ilgā termiņā, ir jāstimulē ES iekšējais pieprasījums un šim nolūkam Komisijai un Padomei ir steidzami jāpieņem vērienīgs un saskaņots ieguldījumu plāns, lai nodrošinātu ilgtspējīgu izaugsmi un kvalitatīvas darba vietas īstermiņā un palielinātu iespējas vidējā termiņā; atzīmē, ka galvenie mērķi jau ir noteikti stratēģijā „Eiropa 2020” un 2012. gada jūnijā saskaņotajā Izaugsmes un nodarbinātības paktā, bet ir jāpasteidzina finansēšanas process;
10. uzsver, ka ES konkurētspēju vidējā līdz ilgā termiņā var galvenokārt palielināt ar produktivitāti veicinošiem ieguldījumiem izglītībā, pētniecībā un izstrādē un nepārtrauktā inovācijas procesā; uzskata, ka tie ir dzinējspēki, kas ES padarīs par galamērķi, kam priekšroku dod globālie uzņēmumi, par tādu preču un pakalpojumu eksportētāju, kam ir augsta pievienotā vērtība, un par augstas kvalitātes darba vietu nodrošinātāju;
11. pauž bažas, ka vairāk nekā 20 dalībvalstis relatīvā izteiksmē (procentos no IKP) ir samazinājušas izdevumus izglītības nozarē, tādējādi apdraudot savu izaugsmes un nodarbinātības potenciālu un konkurētspēju; norāda, ka, samazinot šādus ieguldījumus, pastiprināsies ES strukturālās nepilnības, jo radīsies neatbilstība starp pieaugošo vajadzību pēc augsti kvalificētiem darbiniekiem un to, ka daudzās dalībvalstīs liela daļa darbaspēka pašlaik ir ar zemu kvalifikāciju;
12. atzinīgi vērtē to, ka GIP par 2014. gadu Komisija aicina dalībvalstis aizsargāt vai veicināt ilgāka termiņa ieguldījumus izglītībā, pētniecībā un inovācijā, enerģētikā un ar klimatu saistītos pasākumos; tomēr uzskata, ka tas nav pietiekami, lai dalībvalstis ar jau tā ierobežotu budžetu varētu sasniegt šo mērķi; aicina Komisiju izpētīt un veicināt vajadzīgās reformas, lai produktīvus ieguldījumus, piemēram, izglītībā, pētniecībā un izstrādē, izslēgtu no deficīta mērķiem, kas paredzēti ES noteikumos, tādējādi, ņemot vērā to izaugsmes un darba vietu radīšanas potenciālu, tos ierobežojot;
13. aicina panākt lielāku atbalstu no Eiropas Investīciju bankas un piešķirt ES finansējumu, lai atbalstītu steidzamus ieguldījumu plānus; atzīmē, ka projektu obligācijas jau nodrošina ieguldījumu atbalsta mehānismu, tomēr norāda uz eurozonas lēno izaugsmes un darba vietu radīšanas tempu kā pierādījumu tam, ka ir jāizvirza vērienīgāki mērķi, lai piesaistītu vajadzīgos valsts un koordinētos ieguldījumus;

Eiropas fondi

14. norāda, ka laikā, kad pastāv smagi fiskālie ierobežojumi un aizdošanas spējas privātajā sektorā ir samazinātas, struktūrfondi un Kohēzijas fonds, ņemot vērā to finansiālo mērogu un izvirzītos mērķus, ir būtisks ietekmes līdzeklis, ko dalībvalstis izmanto, lai stimulētu ekonomiku un palīdzētu sasniegt stratēģijā „Eiropa 2020” ietvertos izaugsmes un nodarbinātības mērķus; šajā saistībā uzsver, ka, ņemot vērā kohēzijas politikas būtisko nozīmi valstu programmu izstrādē Eiropas pusgada ietvaros, šai politikai GIP par 2014. gadu būtu jāpievērš īpaša uzmanība;

15. uzskata, ka kohēzijas politikai ir liela nozīme iekšējo konkurētspējas atšķirību un strukturālās nelīdzsvarotības samazināšanā; aicina Komisiju steidzami pārplānot neizmantotos struktūrfondu līdzekļus, tos novirzot jauniešu nodarbinātības programmām un MVU; aicina Komisiju rast īpašus risinājumus valstīm ar ļoti augstu bezdarba līmeni, kuras savu līdzfinansēšanas problēmu dēļ būs spiestas atdot atpakaļ ES piešķirtos līdzekļus; tāpēc aicina Komisiju izpētīt iespēju dalībvalstu līdzdalību ES fondu vai programmu līdzfinansēšanā (saskaņā ar daudzgadu finanšu shēmas (DFS) 1. izdevumu kategoriju „Ilgtspējīga izaugsme”) izslēgt no strukturālā deficīta aprēķina, kā noteikts divu tiesību aktu kopumā;
16. aicina Komisiju visiem fondiem 2014.–2020. gada periodā piemērot sākotnējā ieguldījuma principu attiecībā uz tām dalībvalstīm, kurās ir augstākais bezdarba līmenis un tiek īstenoti stingri fiskālās konsolidācijas pasākumi, jo īpaši attiecībā uz ekonomikas izaugsmes, nodarbinātības un stratēģisko ieguldījumu veicināšanas programmām;
17. uzskata, ka vismaz 25 % valstij piešķirto Kohēzijas fonda līdzekļu būtu jāizmanto tam, lai dalībvalstīs ar augstāko bezdarba un nabadzības līmeni īstenotu īpašas Eiropas Sociālā fonda programmas;

Kvalitatīvas darba vietas un pienācīgs atalgojums ar mērķi palielināt produktivitāti

18. pauž bažas, ka Komisijas stratēģija ES konkurētspējas atjaunošanai, algu samazinājuma veidā pārmērīgi koriģējot darbaspēka vienības izmaksas, ir krasi samazinājusi daudzu ES darba ņēmēju pirktspēju, pazeminājusi mājāsaimniecību ienākumus un ierobežojusi iekšējo pieprasījumu, vēl vairāk palielinot bezdarbu un sociālo atstumtību, jo īpaši valstīs, kuras krīze ir skārusi vissmagāk; norāda, ka transversālai konkurētspējas atjaunošanas politikai ir jāparedz arī stratēģijas, kas vērstas uz citām ražošanas izmaksām, cenu izmaiņām un rentabilitāti;
19. atzinīgi vērtē Komisijas ieteikumus centrālajām valstīm, kurām ir pietiekamas manevrēšanas iespējas, lai īstenotu ekspansīvu politiku, palielinot algas; aicina Komisiju sniegt vērienīgus ieteikumus, kas palīdzēs mazināt pārmērīgo deflācijas spiedienu uz Dienvideiropas valstīm un izvairīties no riska pastiprināt nelīdzsvarotību eurozonas izaugsmes un darba vietu radīšanas rādītājos;
20. atzīmē, ka Komisija savā 2014. gada Vienotā nodarbinātības ziņojuma projektā norāda, ka darbaspēka vienības izmaksu samazināšanas un algu mērenības ievērošanas rezultātā cenu izmaiņas ir ļoti lēnas un nepilnīgas, un daļēji tas ir tāpēc, ka, veicot fiskālās konsolidācijas pasākumus, ir vienlaicīgi palielināti netiešie nodokļi un administratīvi noteiktās cenas;
21. atzīmē, ka pienācīgas algas ir svarīgas ne tikai sociālajai kohēzijai un taisnīgumam sabiedrībā, bet arī spēcīgas ekonomikas saglabāšanai; aicina Komisiju ierosināt pasākumus, kas mazina nevienlīdzību un garantē pienācīgu darba samaksu; aicina dalībvalstis apkarot nodarbinātu personu nabadzību, īstenojot darba tirgus politiku, kuras mērķis ir nodrošināt strādājošiem iztikas minimumu;
22. aicina Komisiju izpētīt iespēju samazināt spiedienu uz algām, izmantojot minimālās algas shēmas, kas katrā valstī var būt atšķirīgas, tādējādi atspoguļojot vidējos algas koeficientus un atšķirīgos produktivitātes līmeņus; norāda, ka, īstenojot šādus pasākumus, var būt

iespējams samazināt deflācijas risku un nevienlīdzību un ierobežot nominālo nelīdzsvarotību attiecībā uz konkurētspēju un norēķinu kontiem;

23. uzsver, ka uz zināšanām balstītā ekonomikā liela nozīme ir nodarbinātības kvalitātei, lai veicinātu augstu darba produktivitāti un ātru inovāciju ieviešanu, izmantojot kvalificētus, pielāgoties spējīgus un atbildīgus darbiniekus ar pienācīgiem veselības un drošības standartiem, drošības sajūtu un pieņemamu darba laiku; uzskata, ka GIP par 2014. gadu šim jautājumam nav pievērsta pietiekama uzmanība, un aicina Komisiju šo situāciju labot KVAI 2014. gadam; uzskata, ka politikas norādēs īpaša uzmanība būtu jāvelta darba ņēmēju piekļuvei darba pamattiesībām, kā paredzēts Līgumos un neskarot dalībvalstu tiesību aktus;

Pārorientēšanās uz privātā sektora parāda samazināšanu, kas ir viens no galvenajiem šķēršļiem izaugsmei un darba vietu radīšanai Eiropā

24. uzsver, ka pārmērīgas fiskālās konsolidācijas dēļ pārāk liela uzmanība tiek veltīta aizņemto līdzekļu īpatsvara samazināšanai publiskajā sektorā, kas neļauj samazināt parādu privātajā sektorā; atzīmē, ka, lai gan GIP ir uzsvērts apdraudējums, ko rada augsts valsts parāda līmenis, SVF jau ir brīdinājis, ka galvenais šķērslis izaugsmei un darba vietu radīšanai Eiropā patiesībā ir privātā sektora (mājsaimniecību un uzņēmumu) parāds;
25. uzsver, ka, lai ilgtspējīgā veidā izklūtu no krīzes, ir vajadzīgi efektīvi pasākumi, kas atrisinātu pārmērīga parāda, iekšzemes likviditātes deficīta un ieguldījumu samazinājuma problēmu; atgādina, ka privātā sektora parāda atmaksājāmība ir ieguldījumu, izaugsmes un darba vietu radīšanas priekšnosacījums; aicina Komisiju ieviest pasākumus, kas ļauj veikt sakārtotu parāda pārstrukturēšanu, jo īpaši mājsaimniecībām un MVU;
26. brīdina, ka MVU ir augstākās kredīta izmaksas un aizvien mazāka kredītresursu pieejamība; uzsver, ka, ņemot vērā MVU ievērojamo potenciālu radīt jaunas darba vietas, tas ne tikai kavē izaugsmi un darba vietu radīšanu ES, bet arī pastiprina nelīdzsvarotību eurozonā, jo atšķirības starp banku aizdevumu izmaksām centrālajās un nomales valstīs ir satraucoši lielas; atzinīgi vērtē to, ka tiek atzīts, cik svarīga ir MVU piekļuve finansējumam, un mudina dalībvalstis savos valsts izaugsmes plānos šo jautājumu noteikt par absolūtu prioritāti; mudina dalībvalstis nodrošināt vieglu piekļuvi šim nolūkam paredzētajiem ES fondiem;
27. aicina Komisiju sadarboties ar dalībvalstīm, lai izveidotu atkārtoti izmantojamus aizdevumu fondus, ko finansē no dažādiem oficiāliem un privātiem resursiem un/vai atbalsta ar Eiropas iestāžu, piemēram, Eiropas Investīciju bankas, izsniegtām garantijām, lai steidzami palīdzētu atjaunot mājsaimniecību un MVU likviditāti;
28. aicina pastiprināt alternatīvus finansējuma avotus privātajam sektoram, piemēram, spēcīgas kooperatīvās vai valsts attīstības bankas, kas var veicināt likviditātes novirzīšanu reālās ekonomikas attīstībā un pienācīgā projektu un attīstības finansēšanā;

REFORMAS KVALITATĪVAS LĪDZDALĪBAS VEICINĀŠANAI DARBA TIRGŪ

29. aicina Komisiju KVAI 2014. gadam noteikt, ka valstu vispārējo un jauniešu nodarbinātības plānu iesniegšana ir obligāta; pauž nožēlu, ka, neraugoties uz Parlamenta

atkārtotiem lūgumiem, daudzas dalībvalstis šādus plānus 2013. gadā neiesniedza;

30. pauž nožēlu, ka Padome savās 2013. gada norādēs nav ņēmusi vērā Parlamenta aicinājumu pievērsties nodarbinātības kvalitātei; aicina Komisiju, pamatojoties uz GIP 2014. gadam, KVAI ietvert nodarbinātības kvalitāti, apmācību, piekļuvi mūžizglītībai, darba ņēmēju pamattiesības un atbalstu darba tirgus mobilitātei un pašnodarbinātībai, paaugstinot darba ņēmēju drošību;
31. uzsver, ka darba tirgus reformām vajadzētu būt vērstām uz darba produktivitātes un efektivitātes paaugstināšanu, lai uzlabotu ES ekonomikas konkurētspēju un nodrošinātu ilgtermiņīgu izaugsmi un darba vietu radīšanu, vienlaikus stingri ievērojot Eiropas sociālo tiesību aktu kopuma un tā principu noteikumus un būtību; uzskata, ka darba tirgus reformas būtu jāīsteno tā, lai uzlabotu nodarbinātības kvalitāti;
32. uzskata, ka strukturālajām darba tirgus reformām būtu jārada iekšējais elastīgums, lai ekonomikas traucējumu laikā saglabātu nodarbinātību, un jānodrošina nodarbinātības kvalitāte, drošība pārejai no vienas darba vietas uz citu, bezdarbnieku pabalstu sistēmas, kas balstās uz aktivizēšanas prasībām un ir saistītas ar reintegrācijas politiku, kura saglabā nodarbinātības stimulus, vienlaikus nodrošinot pienācīgus ienākumus, kā arī jāievieš tādi līguma noteikumi, kas cīnās pret darba tirgus segmentāciju, prognozē ekonomikas pārstrukturēšanu un nodrošina piekļuvi mūžizglītībai;
33. pauž bažas par to, ka, atvieglinot nosacījumus, kas ļauj uzņēmumiem atteikties no dalības augstāka līmeņa darba koplīgumos un pārskatīt konkrētajā nozarē pastāvošos algu līgumus, daudzi darba ņēmēji zaudē tiesības piedalīties darba koplīgumu slēgšanas sarunās;
34. uzsver, cik svarīga pašreizējā kontekstā ir aktīva darba politika; pauž dziļas bažas, ka vairākas dalībvalstis, neraugoties uz tajā pieaugošo bezdarba līmeni, ir samazinājušas budžeta piešķirumus aktīvas darba politikas finansēšanai; aicina dalībvalstis ciešā sadarbībā ar sociālajiem partneriem palielināt aktīvas darba tirgus politikas tvērumu un efektivitāti;
35. aicina Komisiju izstrādāt īpaši pielāgotu politiku, lai atbalstītu darba vietu radīšanu ilgstošiem bezdarbniekiem, vecāka gadagājuma bezdarbniekiem, sievietēm un citām prioritārām grupām, kuras krīze ir skārusi vissmagāk, tādām kā imigranti un personas ar invaliditāti;

Jauniešu bezdarbs

36. pauž dziļas bažas, ka jauniešu bezdarbs atkal turpina pieaugt; norāda, ka nenodarbinātu jauniešu situācija ir īpaši satraucoša; tāpēc aicina Komisiju un dalībvalstis šajā saistībā nekavējoties rīkoties; prasa, lai ar Eiropas Jaunatnes nodarbinātības paktu tiktu īstenoti jau sen pieņemtie pasākumi un lai tiktu paredzēti jauni resursi un pasākumi ar mērķi risināt jauniešu bezdarba problēmu un samazināt to jauniešu skaitu, kuri nav nodarbināti, neizglītojas vai nav iesaistīti apmācībā (*NEET*), ņemot vērā kvalitātes aspektu, kas attiecas uz pienācīgu nodarbinātību, kurā pilnībā tiek ievēroti darba pamatstandarti;
37. atzinīgi vērtē Padomes pieņemto garantiju jauniešiem un EUR 6 miljardu piešķiršanu

Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvai nākamajā DFS; aicina dalībvalstis steidzami īstenot garantijas jauniešiem shēmas un efektīvi izmantot pieejamos resursus, koncentrējoties uz tiem jauniešiem, kuri atrodas vissarežģītākajā situācijā;

38. ar gandarījumu norāda, ka šos līdzekļus var izmantot nākamās finanšu shēmas pirmajos divos gados; tomēr atgādina, ka šī summa nav pietiekama, lai ilgtspējīgā veidā apkarotu jauniešu bezdarbu, un ka tai vajadzētu būt tikai pirmajai maksājuma daļai, kas paredzēta cīņai ar jauniešu bezdarbu; uzsver, ka Starptautiskā Darba organizācija (SDO) ir aprēķinājusi, ka tikai eurozonā vien ir vajadzīgs EUR 21 miljards, lai īstenotu efektīvu programmu jauniešu bezdarba apkarošanai; aicina Komisiju garantiju jauniešiem noteikt par prioritāti un solītajā DFS starpposma pārskatā palielināt pieejamo budžetu;
39. aicina Komisiju un Padomi nodrošināt, ka arī dalībvalstīm, kurās tiek īstenota pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra, ir fiskālās iespējas izmantot šos pasākumus, jo īpaši uz laiku no pārmērīga budžeta deficīta aprēķiniem izslēdzot dalībvalstu līdzfinansējumu jauniešu bezdarba apkarošanas pasākumos;
40. aicina Komisiju ierosināt stažēšanās kvalitātes sistēmu, kas cita starpā ietver pienācīga atalgojuma kritērijus, mācību rezultātus, darba apstākļus un veselības un drošības standartus; aicina Komisiju, dalībvalstis un Eiropas sociālos partnerus vērienīgi izmantot Eiropas Mācekļu alianses sniegtās iespējas;

Darbaspēka mobilitāte

41. uzskata, ka, ņemot vērā to darba ņēmēju, īpaši jauniešu, skaitu, kuri nodarbinātības iespēju meklējumos dodas prom no savas izcelsmes valsts uz citu dalībvalsti, ir steidzami jāizstrādā atbilstoši pasākumi ar mērķi grozīt ES tiesību aktus, lai garantētu pensijas tiesību pārvedamību un turpinātu izmaksāt nodarbinātības pabalstus vismaz trīs mēnešus, kamēr saņēmējs meklē darbu citā dalībvalstī;
42. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu pilnveidot Eiropas darbvietu mobilitātes portālu (*EURES*), pastiprinot un paplašinot tā darbību un jo īpaši veicinot jauniešu mobilitāti; aicina šim nolūkam kopā ar dalībvalstīm izstrādāt īpašu stratēģiju; tomēr norāda, ka mobilitātei arī turpmāk ir jābūt brīvprātīgai un tā nedrīkst ierobežot centienus uz vietas izveidot darba un apmācību vietas;
43. norāda, ka vienotā tirgus tiesību akti ir jautājums, kas parasti attiecas uz visām 28 ES dalībvalstīm, tomēr, ņemot vērā, ka integrācija problēma daudz būtiskāka ir eurozonā, aicina Komisiju izpētīt iespēju uzlabot EMS dalībvalstu sadarbību, lai pieņemtu tiesību aktus, kas ātrāk un efektīvāk veicina darbaspēka mobilitāti EMS (piemēram, attiecībā uz papildu pensijas tiesību pārvedamību vai sadarbības nolīguma pieņemšanu starp EMS valstu nodarbinātības aģentūrām);

Taisnīgākas nodokļu sistēmas

44. atzīmē, ka ienākumu nevienlīdzība starp dalībvalstīm un pašās dalībvalstīs pieaug, jo īpaši ES dienvidos un nomalē; turklāt norāda, ka daudzās valstīs krīze ir pastiprinājusi algu polarizācijas un darba tirgus segmentācijas ilgtermiņa tendenci, kas kopā ar nodokļu un pabalstu sistēmām, kuras mazāk balstās uz pārdali, ir veicinājusi nevienlīdzības

pieaugumu;

45. uzsver, ka augstais un dažos gadījumos pieaugošais nodokļu īpatsvars darbaspēka izmaksās, jo īpaši zemu atalgotiem darba ņēmējiem un otrajiem pelnītājiem mājāsaimniecībā, daudzās dalībvalstīs joprojām ir problēma; tomēr atzīmē, ka tikai dažas valstis ir veikušas pasākumus, lai risinātu šo problēmu, jo īpaši uz ierobežotas fiskālās rezerves rēķina;
46. pauž bažas, ka GIP 2014. gadam Komisija atbalsta ideju vēl vairāk palielināt netiešos nodokļus, kas parasti ir mazāk progresīvi par tiešajiem nodokļiem; aicina Komisiju ņemt vērā SVF 2013. gada oktobra nodokļu pārskatu, kurā ir norādīts, ka pastāv iespēja piemērot labākus un progresīvākus nodokļus, lai palielinātu konsolidācijas pasākumu leģitimitāti, vienlaikus pieliekot lielākas pūles, lai veicinātu izaugsmi un tādējādi nodrošinātu papildu ienākumus;
47. atbalsta Komisijas aicinājumu atvieglot darbaspēka nodokļu slogu un ierosina to pārnest uz citiem ilgtspējīgu nodokļu veidiem, tādiem kā saskaņots uzņēmumu ienākuma nodoklis, finanšu darījumu nodoklis (FDN) un oglekļa dioksīda nodokļi;
48. aicina dalībvalstis pieņemt pasākumus, kas sekmē darba vietu radīšanu, piemēram, darbaspēka nodokļu reformas, kas rada stimulus nodarbinātībai, atbalsta brīvprātīgu pašnodarbinātību un veicina uzņēmējdarbību stratēģiskās nozarēs;
49. norāda, cik svarīgi ir samazināt darbaspēka nodokļus, jo īpaši mērķtiecīgi un īslaicīgi samazinot sociālā nodrošinājuma iemaksas vai ieviešot darba vietu subsidēšanas shēmas jauniem darbiniekiem, sevišķi zemu atalgotiem un mazkvalificētiem darba ņēmējiem, ilgstošiem bezdarbniekiem, kā arī citām neaizsargātām grupām, vienlaikus nodrošinot valsts pensiju sistēmu ilgtspēju ilgtermiņā;
50. uzsver, ka, lai aizsargātu darba ņēmējus un ienākumus un saglabātu sabiedrības ticību nodokļu sistēmu taisnīgumam un efektivitātei, ir svarīgi veikt efektīvus pasākumus ar mērķi apkarot nedeklarētu nodarbinātību, viltus pašnodarbinātību un krāpšanu nodokļu jomā, jo īpaši saistībā ar pašreiz aktuālo fiskālo konsolidāciju;

SOCIĀLĀS TENDENCES UN SOCIĀLĀS AIZSARDZĪBAS SISTĒMU ILGTSPĒJA

Nabadzības un sociālās atstumtības samazināšana

51. pauž bažas par to, ka kopš 2013. gada Eiropas pusgada cikla nabadzība ir pieaugusi visās vecuma grupās; atzīmē, ka pēdējos gados divās trešdaļās dalībvalstu nabadzība un sociālā atstumtība ievērojami pieauga vecuma grupā no 18 līdz 64 gadiem un tas notika galvenokārt tāpēc, ka palielinājās nenodarbinātu vai maz nodarbinātu mājāsaimniecību skaits un pieauga nodarbinātu personu nabadzība; atzīmē, ka nabadzības un sociālās atstumtības risks 2012. gadā bija daudz augstāks (48,8 %) trešo valstu valstspiederīgajiem (vecumā no 18 līdz 64 gadiem) nekā ES pilsoņiem;
52. atzinīgi vērtē to, ka GIP 2014. gadam ir atzīta nepieciešamība novērst krīzes sociālās sekas un nodrošināt sociālās aizsardzības finansiālo ilgtspēju; aicina dalībvalstis pastiprināt drošības tīklus, nodrošināt labklājības sistēmu efektivitāti un veikt

ieguldījumus profilakses pasākumos; mudina Komisiju ņemt vērā ekonomikas korekciju programmu ietekmi uz progresu stratēģijas „Eiropa 2020” pamatmērķu sasniegšanā dalībvalstīs, kuras saskaras ar finansiālām grūtībām, un panākt vienošanos par korekciju programmu pārveidošanu, lai tās saskaņotu ar stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem;

Ilgspējīgas pensijas

53. ņem vērā KVAI ietvertu priekšlikumu daudzām dalībvalstīm attiecībā uz pensiju reformām; pauž nožēlu, ka Komisijas ieteikumi tika veikti bez atsauces uz Parlamenta ieteikumiem, kas ietverti zaļajā un baltajā grāmatā par pensijām; uzsver, ka pensiju reformām ir vajadzīga valstu politiskā un sociālā kohēzija un tās var būt veiksmīgas tikai tad, ja ir veiktas sarunas ar sociālajiem partneriem;
54. uzsver, ka, lai nodrošinātu ilgtspējīgas pensiju sistēmas, ir jāveic vajadzīgās reformas; uzskata, ka ir iespējams paaugstināt faktisko pensionēšanās vecumu, nepaaugstinot obligāto pensionēšanās vecumu, samazinot to personu skaitu, kas priekšlaicīgi aiziet no darba tirgus; uzskata, ka, lai sekmīgi palielinātu faktisko pensionēšanās vecumu, pensiju reformas ir jāīsteno vienlaicīgi ar politiku, kas ierobežo piekļuvi agrīnas pensionēšanās shēmām un citiem ceļiem, kuri ļauj priekšlaicīgi aiziet no darba tirgus, rada nodarbinātības iespējas gados vecākiem darba ņēmējiem, nodrošina viņiem piekļuvi mūžizglītībai, ievieš nodokļu atvieglojumu politiku, kas dod stimulu turpināt strādāt, un atbalsta aktīvu un veselīgu novecošanu;
55. pauž bažas par nepietiekamu pensiju risku to jauno eiropiešu paaudzei, kuri pašlaik ir bezdarbnieki vai strādā nedrošās darba vietās un kuri saskarsies ar problēmu, ka pensionēšanās vecums kļūst aizvien lielāks un pensiju aprēķina periods — garāks;

Eiropas sociālie stabilizatori

56. atzīmē, ka sociālā aizsardzība un sociālā politika, jo īpaši bezdarbnieku un minimālā ienākuma pabalsti un progresīvā nodokļa piemērošana, sākotnēji palīdzēja mazināt ekonomikas lejupslīdes dziļumu un stabilizēja darba tirgu un patēriņu; tomēr uzsver, ka šo ļoti svarīgo ekonomisko un sociālo stabilizatoru spējas ir samazinātas līdz absolūtam minimumam, kam par iemeslu ir tajās dalībvalstīs īstenotie taupības pasākumi, kurās šie stabilizatori ir visvairāk vajadzīgi; atzīmē, ka tā rezultātā mājāsaimniecību ienākumi un iekšzemes pieprasījums ir aizsargāts mazāk un tas ir saasinājis ekonomikas lejupslīdi attiecīgajās valstīs;
57. uzsver, ka sociālo politiku un sociālos standartus kā korekcijas faktoros plaši izmanto tās EMS dalībvalstīs, kuras ir pieredzējušas negatīvus ekonomikas satricinājumus; atzīmē, ka šādai iekšējai devalvācijai ir bijušas smagas sociālas sekas attiecībā uz labklājības valstīm un to pilsoņiem, kā rezultātā daudzās dalībvalstīs izveidojās sociāli sarežģīta situācija;
58. pauž nožēlu, ka GIP 2014. gadam nav pieminēti Eiropas sociālie stabilizatori; uzsver šāda veida mehānisma nozīmi gadījumā, kad EMS dalībvalstu budžetu rīcības brīvība ir ierobežota; atgādina, cik svarīgi ir šādi stabilizatori, lai mazinātu asimetriskus satricinājumus, nepieļautu labklājības valstu līdzekļu pārmērīgu izsmelšanu un tādējādi stiprinātu visas EMS ilgtspēju; atkārtoti aicina Komisiju sagatavot Zaļo grāmatu par automatiskajiem stabilizatoriem eurozonā;

59. aicina Eiropadomi 2013. gada decembrī noteikt konkrētus pasākumus, lai izveidotu patiesu EMS sociālo un nodarbinātības pīlāru, pamatojoties uz Kopienas metodi, kā arī turpināt izskatīt jautājumu par Eiropas bezdarbnieku pabalstu sistēmas kā eurozonas automatiskā stabilizatora ieviešanu;

DEMOKRĀTISKĀS LEGITIMITĀTES UN SOCIĀLĀ DIALOGA STIPRINĀŠANA

60. uzsver, ka visām darba tirgus reformām vajadzētu būt balstītām uz sociālā dialoga pastiprinātu koordinēšanu ES līmenī;

61. uzsver, ka trijotne ir apstiprinājusi, ka, lai reformas būtu veiksmīgas, ir vajadzīga sociālo partneru kvalitatīva līdzdalība un spēcīgs sociālais dialogs, tostarp valsts līmenī, un ka jo īpaši EMS reformās būtu jāpastiprina sociālo partneru loma jaunajā ekonomikas pārvaldības procesā, īpaši saistībā ar Eiropas pusgadu; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu Eiropas pusgada procesā pilnvērtīgāk iesaistīt sociālos partnerus, tostarp saistībā ar Sociālā dialoga komiteju pirms ikgadējā GIP pieņemšanas;

62. aicina Eiropadomi un dalībvalstis nodrošināt valstu un reģionālo parlamentu, sociālo partneru, valsts iestāžu un pilsoniskās sabiedrības ciešu iesaistīšanos politikas norāžu īstenošanā un pārraudzībā atbilstoši stratēģijai „Eiropa 2020” un ekonomikas pārvaldības procesam, lai nodrošinātu līdzdalību; aicina Eiropadomi un Komisiju stratēģijas „Eiropa 2020” nodarbinātības, sociālo un izglītības mērķu uzraudzību un novērtēšanu efektīvāk iekļaut 2014. gada Eiropas pusgada procesā;

63. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMAM:

ĪPAŠI IETEIKUMI, KAS EIROPADOMEI JĀPIEŅEM TĀS POLITIKAS NORĀDĒS **Ieteikums Nr. 1 par sociālajiem rādītājiem**

Eiropas Parlaments uzskata, ka ikgadējās politikas norādēs, kas, pamatojoties uz GIP, jāpieņem Eiropadomei, būtu jāparedz turpmāk izklāstītie mērķi.

Sociālie rādītāji Komisijai būtu jānosaka par saistošiem, lai tie būtu līdzvērtīgi tiem, kas ietverti makroekonomikas nelīdzsvarotības novēršanas procedūras rezultātu pārskatā.

Rezultātu pārskatā Komisijai būtu jāiekļauj papildu rādītāji, jo īpaši bērnu nabadzības līmenis, pienācīga darba rādītājs un Eiropas iztikas minimuma rādītājs, lai varētu pienācīgi novērtēt sociālo situāciju Eiropā.

Sociālo rezultātu pārskatu Komisijai vajadzētu izmantot ne tikai kā analītisku instrumentu, bet arī par pamatu dalībvalstīm paredzētu konkrētu norādījumu izstrādei attiecībā uz to, kā apkarot vai novērst bezdarbu, mazināt sociālo nevienlīdzību, veicināt aktīvu iekļaušanu un novērst sociālo dempingu, kas vēlāk tiks izmantoti, izstrādājot un īstenojot konkrētai valstij adresētus ieteikumus 2014. gadam.

Padomei būtu jānosaka konkrēti kritēriji attiecībā uz nodarbinātības un sociālajiem rādītājiem, nosakot ES sociālās aizsardzības minimumu, lai tādējādi varētu savlaicīgi ierosināt aktivizācijas pasākumus ES līmenī.

Ieteikums Nr. 2: Eurogrupa nodarbinātības un sociālo lietu ministru līmenī

Eiropas Parlaments uzskata, ka ikgadējās politikas norādēs, kas, pamatojoties uz GIP, jāpieņem Eiropadomei, būtu jāparedz turpmāk izklāstītie mērķi.

Eurogrupai būtu jātiekas nodarbinātības un sociālo lietu ministru līmenī pirms Eurosamitiem, lai sociālos un nodarbinātības jautājumus labāk integrētu eurozonas līderu sarunās un lēmumos un lai dotu ieguldījumu eurozonas valstu vai to valdību vadītāju sanāksmēs.

Ieteikums Nr. 3: pakts par ieguldījumu un produktivitātes palielināšanu ES

Eiropas Parlaments uzskata, ka ikgadējās politikas norādēs, kas, pamatojoties uz GIP, jāpieņem Eiropadomei, būtu jāparedz turpmāk izklāstītie mērķi.

Komisijai vajadzētu mērķtiecīgāk pievērsties tam, lai no jauna stimulētu iekšējo pieprasījumu, kura pieaugums ir apstājies un kam būs liela nozīme ilgtspējīgu darba vietu radīšanā, produktivitātes nodrošināšanās, kā arī deflācijas riska novēršanā.

Komisijai un Padomei vajadzētu nekavējoties pieņemt vērienīgu un saskaņotu ieguldījumu plānu un pasteidzināt finansēšanas procesu, lai nodrošinātu ilgtspējīgu izaugsmi un kvalitatīvas darba vietas īstermiņā, kā arī lai palielinātu iespējas vidējā termiņā saskaņā ar mērķiem, kas noteikti stratēģijā „Eiropa 2020” un 2012. gada jūnijā saskaņotajā Izaugsmes un nodarbinātības pakatā.

Dalībvalstīm būtu jāaizsargā un jāveicina ieguldījumi izglītībā, pētniecībā un inovācijā. Aicina Komisiju izpētīt un veicināt vajadzīgās reformas, lai šos produktīvos ieguldījumus izslēgtu no deficīta mērķiem, kas paredzēti ES noteikumos, tādējādi, ņemot vērā to izaugsmes un darba vietu radīšanas potenciālu, tos ierobežojot.

2014. gada valstu reformu programmās noteiktajām saistībām ir jābūt pietiekamām, lai sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus.

Dalībvalstīm valsts budžeta līdzekļi būtu jāizlieto efektīvāk, lai veicinātu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanu.

Eiropas fondi

Eiropas Parlaments uzskata, ka ikgadējās politikas norādēs, kas, pamatojoties uz GIP, jāpieņem Eiropadomei, būtu jāparedz turpmāk izklāstītie mērķi.

Ņemot vērā kohēzijas politikas būtisko nozīmi valstu programmu izstrādē Eiropas pusgada ietvaros, šai politikai GIP 2014. gadam būtu jāpievērš īpaša uzmanība. Komisijai būtu

jāgarantē, ka pietiekami daudz ES līdzekļu tiek atvēlēti stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanai.

Komisijai vajadzētu steidzami pārplānot neizmantotos struktūrfondu līdzekļus, tos novirzot jauniešu nodarbinātības programmām un MVU. Aicina Komisiju rast īpašus risinājumus valstīm ar ļoti augstu bezdarba līmeni, kuras savu līdzfinansēšanas problēmu dēļ būs spiestas atdot atpakaļ Eiropas piešķirtos līdzekļus. Tāpēc aicina Komisiju izpētīt iespēju dalībvalstu līdzdalību ES fondu vai programmu līdzfinansēšanā saskaņā ar daudzgadu finanšu shēmas 1. izdevumu kategoriju „Ilgtspējīga izaugsme” izslēgt no strukturālā deficīta aprēķina, kā noteikts divu tiesību aktu kopumā.

Komisijai visiem fondiem 2014.–2020. gada periodā vajadzētu piemērot sākotnējā ieguldījuma principu attiecībā uz tām dalībvalstīm, kurās ir augstākais bezdarba līmenis un tiek īstenoti stingri fiskālās konsolidācijas pasākumi, jo īpaši attiecībā uz ekonomikas izaugsmes, nodarbinātības un stratēģisko ieguldījumu veicināšanas programmām.

Vismaz 25 % valstij piešķirto Kohēzijas fonda līdzekļu būtu jāizmanto tam, lai dalībvalstīs ar augstāko bezdarba un nabadzības līmeni īstenotu īpašas Eiropas Sociālā fonda programmas.

Ieteikums Nr. 4: kvalitatīvas darba vietas un pienācīgs atalgojums, lai palielinātu produktivitāti

Eiropas Parlaments uzskata, ka ikgadējās politikas norādēs, kas, pamatojoties uz GIP, jāpieņem Eiropadomei, būtu jāparedz turpmāk izklāstītie mērķi.

Darbspēka vienības izmaksas, ražošanas izmaksas un rentabilitāte

Eiropas Komisijai būtu jāņem vērā, ka Eiropas konkurētspējas atjaunošana, algu samazinājuma veidā pārmērīgi korigējot darbspēka izmaksas, ir krasi samazinājusi daudzu ES darba ņēmēju pirktspēju, pazeminājusi mājāsaimniecību ienākumus, ierobežojusi iekšējo pieprasījumu un tādējādi vēl vairāk palielinājusi bezdarbu un sociālo atstumtību, jo īpaši valstīs, kuras krīze ir skārusi vissmagāk. Aicina Komisiju šo situāciju labot.

Transversālai konkurētspējas atjaunošanas politikai ir jāparedz arī stratēģijas, kas vērstas uz citām ražošanas izmaksām, cenu izmaiņām un rentabilitāti.

Komisijai būtu jācenšas panākt līdzsvarotāku izklūšanu no krīzes un jāsniedz vērienīgi ieteikumi centrālajām valstīm, kurām ir pietiekamas manevrēšanas iespējas, lai īstenotu ekspansīvu politiku, palielinot algas, kas palīdzēs samazināt pārmērīgo deflācijas spiedienu uz Dienvideiropas valstīm un izvairīties no riska pastiprināt nelīdzsvarotību eurozonas izaugsmes un darba vietu radīšanas rādītājos.

Komisijai būtu jāņem vērā, ka pašreizējā ārējās konkurētspējas uzlabošanas stratēģija, kas veicina deflācijas spiedienu visās eurozonas valstīs, vienlaikus uz iekšējā pieprasījuma rēķina samazina pieaugošā ārējā pieprasījuma gaidāmo galarezultātu.

Atalgojums un pienācīga darba samaksa

Komisijai vajadzētu ierosināt pasākumus, kas mazina nevienlīdzību un garantē pienācīgu darba samaksu. Aicina dalībvalstis apkarot nodarbinātu personu nabadzību, īstenojot darba tirgus politiku, kuras mērķis ir nodrošināt strādājošiem iztikas minimumu, kas ir svarīgi ne tikai sociālajai kohēzijai un taisnīgumam sabiedrībā, bet arī spēcīgas ekonomikas saglabāšanai.

Komisijai vajadzētu izpētīt iespēju samazināt spiedienu uz algām, izmantojot minimālās algas shēmas un pieļaujot, ka katrā valstī tās var būt atšķirīgas, ņemot vērā vidējo algas koeficientu un atspoguļojot atšķirīgos produktivitātes līmeņus, un tādējādi varētu būt iespējams samazināt deflācijas risku un nevienlīdzību un ierobežot nominālo konkurētspēju un nelīdzsvarotību norēķinu kontos.

Nodarbinātības kvalitāte

Iesaka Komisijas KVAI 2014. gadam lielāku uzmanību pievērst nodarbinātības kvalitātei,

kurai ir liela nozīme uz zināšanām balstītā ekonomikā, lai veicinātu augstu darba produktivitāti un ātru inovāciju ieviešanu, izmantojot kvalificētus, pielāgoties spējīgus un atbildīgus darbiniekus ar pienācīgiem veselības un drošības standartiem, drošības sajūtu un pieņemamu darba laiku. Politikas norādēs īpaša uzmanība būtu jāvelta darba ņēmēju piekļuvei darba pamattiesībām, kā paredzēts Līgumos un neskarot dalībvalstu tiesību aktus.

Būtu jācinās pret nestabiliem darba apstākļiem un viltus pašnodarbinātību, kā arī to izplatību un jānodrošina personām, kurām ir pagaidu vai nepilnas slodzes darba līgumi, vai pašnodarbinātām personām atbilstīga sociālā aizsardzība un piekļuve apmācībai.

Būtu jānodrošina, ka tiek efektīvi īstenota direktīva, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju.

Ieteikums Nr. 5: pārorientēšanās un privātā sektora parāda samazināšanu, kas ir viens no galvenajiem šķēršļiem izaugsmei un darba vietu radīšanai Eiropā

Eiropas Parlaments uzskata, ka ikgadējās politikas norādēs, kas, pamatojoties uz GIP, jāpieņem Eiropadomei, būtu jāparedz turpmāk izklāstītie mērķi.

Komisijai būtu jāņem vērā, ka aizņemto līdzekļu īpatsvara samazināšanu privātajā sektorā kavē pārmērīga koncentrēšanās uz valsts parāda samazināšanu, un jāpiemēro līdzsvarotākā pieeja, lai novērstu vienu no galvenajiem šķēršļiem izaugsmei un nodarbinātībai Eiropā.

Dalībvalstīm un Komisijai vajadzētu izveidot pasākumus, kas ļauj veikt sakārtotu parāda pārstrukturēšanu, jo īpaši māsaimniecībām un MVU, lai nodrošinātu privātā sektora parāda atmaksājamību, kas ir ieguldījumu, izaugsmes un darba vietu radīšanas priekšnosacījums.

Mudina Komisiju un dalībvalstis savos valsts izaugsmes plānos jautājumu par MVU piekļuvi finansējumam noteikt par absolūtu prioritāti. Mudina dalībvalstis nodrošināt vieglu piekļuvi šim nolūkam paredzētajiem Eiropas fondiem.

Komisijai vajadzētu sadarboties ar dalībvalstīm, lai izveidotu atkārtoti izmantojamus aizdevumu fondus, ko finansē no dažādiem oficiāliem un privātiem resursiem un/vai atbalsta ar Eiropas iestāžu, piemēram, Eiropas Investīciju bankas, izsniegtām garantijām, lai steidzami palīdzētu atjaunot māsaimniecību un MVU likviditāti.

Aicina pastiprināt alternatīvus finansējuma avotus privātajam sektoram, piemēram, spēcīgas kooperatīvās vai valsts attīstības bankas, kas var veicināt likviditātes novirzīšanu reālās ekonomikas attīstībā un pienācīgā projektu un attīstības finansēšanā.

Ieteikums Nr. 6: reformas kvalitatīvas līdzdalības veicināšanai darba tirgū

Eiropas Parlaments uzskata, ka ikgadējās politikas norādēs, kas, pamatojoties uz GIP, jāpieņem Eiropadomei, būtu jāparedz turpmāk izklāstītie mērķi.

Valstu vispārējie un jauniešu nodarbinātības plāni

Komisijai KVAI 2014. gadam būtu jānosaka, ka valstu vispārējo un jauniešu nodarbinātības plānu iesniegšana ir obligāta.

Komisijai, pamatojoties uz GIP 2014. gadam, KVAI būtu jāietver nodarbinātības kvalitāte, apmācība, piekļuve mūžizglītībai, darba ņēmēju pamattiesības un atbalsts darba tirgus mobilitātei un pašnodarbinātībai, paaugstinot darba ņēmēju drošību.

Darba tirgus reformas un aktīva darba politika

Darba tirgus reformām vajadzētu būt vērstām uz darba produktivitātes un efektivitātes paaugstināšanu, lai uzlabotu ES ekonomikas konkurētspēju un nodrošinātu ilgtspējīgu izaugsmi un darba vietu radīšanu, vienlaikus stingri ievērojot Eiropas sociālo tiesību aktu kopuma un tā principu noteikumus un būtību. Reformas darba tirgū būtu jāīsteno tā, lai uzlabotu nodarbinātības kvalitāti.

Strukturālajām darba tirgus reformām būtu jārada iekšējais elastīgums, lai ekonomikas traucējumu laikā saglabātu nodarbinātību, un jānodrošina nodarbinātības kvalitāte, drošība pārejai no vienas darba vietas uz citu, bezdarbnieku pabalstu sistēmas, kas balstās uz

aktivizēšanas prasībām un ir saistītas ar reintegrācijas politiku, kura saglabā nodarbinātības stimulus, vienlaikus nodrošinot pienācīgus ienākumus, kā arī līguma noteikumi, lai cīnītos pret darba tirgus segmentāciju, prognozētu ekonomikas pārstrukturēšanu un nodrošinātu piekļuvi mūžizglītībai.

Dalībvalstīm nevajadzētu pieņemt tādus nosacījumus, kas ļauj uzņēmumiem atteikties no dalības augstāka līmeņa darba koplīgumos un pārskatīt konkrētajā nozarē pastāvošos algu līgumus un kas nozīmē to, ka daudzi darba ņēmēji zaudē tiesības piedalīties darba koplīgumu slēgšanas sarunās.

Dalībvalstīm ciešā sadarbībā ar sociālajiem partneriem vajadzētu palielināt aktīvas darba tirgus politikas tvērumu un efektivitāti.

Prasmju neatbilstību novēršana

Būtu jānodrošina nepieciešamo prasmju labāka pārraudzība konkrētās nozarēs un/vai reģionos un šīs prasmju neatbilstības nekavējoties jānovērš.

Komisijai un dalībvalstīm būtu jāsadarbojas ES prasmju panorāmas izstrādē, lai nodrošinātu visaptverošu pārskatu par ES nepieciešamajām prasmēm.

Būtu jāveicina sadarbība un sinerģija starp izglītības un apmācības nozari un uzņēmumiem, lai prognozētu nepieciešamās prasmes un pielāgotu izglītības un apmācības sistēmas darba tirgus vajadzībām ar mērķi nodrošināt, ka darbaspēkam piemīt nepieciešamās prasmes, un veicināt pāreju no izglītības un apmācības uz darba vidi.

Būtu jāveicina visu vecuma grupu piekļuvi mūžizglītībai, ne tikai izmantojot formālo mācīšanos, bet arī attīstot neformālo un ikdienējo mācīšanos.

Līdz 2015. gadam būtu jāizveido neformālās un ikdienējās mācīšanās atzīšanas sistēma, kas piesaistīta Eiropas kvalifikāciju sistēmai.

Jauniešu bezdarbs

Prasa, lai ar Eiropas Jaunatnes nodarbinātības pakta tiktu īstenoti jau sen pieņemtie pasākumi un lai tiktu paredzēti jauni resursi un pasākumi ar mērķi risināt jauniešu bezdarba problēmu un samazināt to jauniešu skaitu, kuri nav nodarbināti, neizglītojas vai nav iesaistīti apmācībā (*NEET*), ņemot vērā kvalitātes aspektu, kas attiecas uz pienācīgu nodarbinātību, kurā pilnībā tiek ievēroti darba pamatstandarti.

Dalībvalstīm vajadzētu steidzami īstenot garantijas jauniešiem shēmas un efektīvi izmantot pieejamos resursus, pasākumus koncentrējot uz tiem jauniešiem, kuri atrodas vissarežģītākajā situācijā.

Komisijai un dalībvalstīm vajadzētu palielināt garantijas jauniešiem finansējumu, kā to iesaka Starptautiskā Darba organizācija (SDO), kura ir aprēķinājusi, ka tikai eurozonā vien ir vajadzīgs EUR 21 miljards, lai īstenotu efektīvu programmu jauniešu bezdarba apkarošanai. Aicina Komisiju garantiju jauniešiem noteikt par prioritāti, lai solītajā DFS starpposma pārskatā palielinātu pieejamo budžetu.

Komisijai un Padomei būtu jāņem vērā, ka arī dalībvalstīm, kurās tiek īstenota pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra, ir fiskālās iespējas izmantot šos pasākumus, jo īpaši uz laiku no pārmērīga budžeta deficīta aprēķiniem izslēdzot dalībvalstu līdzfinansējumu jauniešu bezdarba apkarošanas pasākumos.

Komisijai vajadzētu ierosināt stažēšanās kvalitātes sistēmu, kas cita starpā ietver pienācīga atalgojuma kritērijus, mācību rezultātus, darba apstākļus un veselības un drošības standartus. Aicina Komisiju, dalībvalstis un Eiropas sociālos partnerus vērienīgi izmantot Eiropas Mācekļību alianses sniegtās iespējas.

Vecāka gadagājuma bezdarbnieki un ilgstošie bezdarbnieki

Dalībvalstīm būtu jārada nodarbinātības iespējas gados vecākiem darba ņēmējiem, jānodrošina viņiem piekļuvi mūžizglītībai, jāievieš nodokļu atvieglojumu politika, kas dod

stimulu turpināt strādāt, un jāatbalsta aktīva un veselīga novecošana.

Ilgstošie bezdarbnieki būtu jāatbalsta ar darba vietu izveides un integrētu aktīvas iekļaušanas pieeju palīdzību, tostarp ar pozitīviem aktivizēšanas stimuliem, piemēram, individuālām karjeras konsultācijām un programmām par labklājību darbā, pienācīgām pabalstu sistēmām un piekļuvi kvalitatīviem pakalpojumiem, lai palīdzētu viņiem no jauna iesaistīties darba tirgū un piekļūt kvalitatīvām darba vietām.

Sievietes

Komisijai būtu vairāk jāuzsver, cik svarīgi ir būtiski palielināt sieviešu līdzdarbību darba tirgū, kam ir liela nozīme, lai sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” pamatmērķi attiecībā uz nodarbinātības līmeni. Aicina pieņemt tādus pasākumus kā pieejama aprūpe un bērnu aprūpe, atbilstoša grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu, paternitātes atvaļinājuma un bērna kopšanas atvaļinājuma sistēma un elastība attiecībā uz darba laiku un darba veikšanas vietu.

Dalībvalstīm vajadzētu ievērot un veicināt dzimumu līdztiesību, īstenojot savu valsts politiku un valsts reformu programmas (VRP).

Citas prioritārās grupas

Dalībvalstīm savās valsts reformu programmās būtu jāietver galvenie pasākumi nodarbinātības un sociālās iekļaušanas jomā, kas noteikti Eiropas stratēģijā attiecībā uz personām ar invaliditāti. Aicina Eiropas Komisiju šos pasākumus iekļaut valstīm adresētajos ieteikumos 2014. gadam.

Aicina par vienu no 2014. gada izaugsmes pētījuma prioritātēm noteikt minoritāšu integrēšanu, kuru līdzdalībai darba tirgū ir liela nozīme, lai sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” pamatmērķi attiecībā uz nodarbinātības līmeni. Aicina Komisiju un dalībvalstis risināt jautājumu saistībā ar minoritātēm piederošu personu (piemēram, romu) zemo līdzdalības līmeni darba tirgū.

Ieteikums Nr. 7: brīvprātīgas darbaspēka mobilitātes veicināšana

Eiropas Parlaments uzskata, ka ikgadējās politikas norādēs, kas, pamatojoties uz GIP, jāpieņem Eiropadomei, būtu jāparedz turpmāk izklāstītie mērķi.

Ņemot vērā to darba ņēmēju, īpaši jauniešu, skaitu, kuri nodarbinātības iespēju meklējumos dodas prom no savas izcelsmes valsts uz citu ES dalībvalsti, Komisijai būtu jāizstrādā atbilstoši pasākumi ar mērķi grozīt Eiropas tiesību aktus, lai garantētu pensijas tiesību pārvedamību un vismaz trīs mēnešus turpinātu izmaksāt nodarbinātības pabalstus, kamēr persona meklē darbu citā dalībvalstī.

Pilnveidot Eiropas darbvietu mobilitātes portālu (*EURES*), pastiprinot un paplašinot tā darbību un jo īpaši veicinot jauniešu mobilitāti. Aicina šim nolūkam kopā ar dalībvalstīm izstrādāt īpašu stratēģiju, uzsverot, ka mobilitātei arī turpmāk ir jābūt brīvprātīgai un tā nedrīkst ierobežot centienus uz vietas izveidot darba un apmācību vietas.

Komisijai vajadzētu izpētīt iespēju uzlabot EMS dalībvalstu sadarbību, lai pieņemtu tiesību aktus, kas ātrāk un efektīvāk veicina darbaspēka mobilitāti EMS (piemēram, attiecībā uz papildu pensijas tiesību pārvedamību vai sadarbības nolīguma pieņemšanu starp EMS valstu nodarbinātības aģentūrām).

Ieteikums Nr. 8: ceļā uz taisnīgākām nodokļu sistēmām

Eiropas Parlaments uzskata, ka ikgadējās politikas norādēs, kas, pamatojoties uz GIP, jāpieņem Eiropadomei, būtu jāparedz turpmāk izklāstītie mērķi.

Dalībvalstīm būtu jāveic nodokļu reforma, lai mazinātu spiedienu uz zemu atalgotiem darba ņēmējiem un otrajiem pelnītājiem mājāsaimniecībā, jo saskaņā ar Komisijas teikto šie nodokļi joprojām ir augsti un šī tendence pastiprinās.

Komisijai vajadzētu ņemt vērā SVF 2013. gada oktobra nodokļu pārskatu, kurā ir norādīts, ka ir iespējams piemērot labākus un progresīvākus nodokļus, lai palielinātu konsolidācijas

pasākumu leģitimitāti, vienlaikus pieliekot lielākas pūles, lai veicinātu izaugsmi un tādējādi nodrošinātu papildu ienākumus.

Dalībvalstīm vajadzētu darbaspēka nodokļu slogu pārnest uz citiem ilgtermiņa nodokļu veidiem, tādiem kā saskaņots uzņēmumu ienākuma nodoklis, finanšu darījumu nodoklis (FDN) un oglekļa dioksīda nodokļi.

Dalībvalstīm vajadzētu pieņemt pasākumus, kas sekmē darba vietu radīšanu, piemēram, darbaspēka nodokļu reformas, kas rada stimulus nodarbinātībai, atbalsta brīvprātīgu pašnodarbinātību un veicina uzņēmējdarbību stratēģiskās nozarēs.

Vajadzētu samazināt darbaspēka nodokļus, jo īpaši mērķtiecīgi un īslaicīgi samazinot sociālā nodrošinājuma iemaksas vai ieviešot darba vietu subsidēšanas shēmas jauniem darbiniekiem, sevišķi zemu atalgojamiem un mazkvalificētiem darba ņēmējiem, ilgstošiem bezdarbniekiem, kā arī citām neaizsargātām grupām, vienlaikus nodrošinot valsts pensiju sistēmu ilgtermiņa.

Lai aizsargātu darba ņēmējus un ienākumus un nodrošinātu sabiedrības ticību nodokļu sistēmu taisnīgumam un efektivitātei, ir jāapkaro nedeklarēta nodarbinātība, viltus pašnodarbinātība un krāpšana nodokļu jomā, jo īpaši saistībā ar pašreiz aktuālo fiskālo konsolidāciju. Neoficiāls un nedeklarēts darbs būtu jāpārveido pastāvīgā nodarbinātībā, cita starpā palielinot darba inspekciju spējas.

Ieteikums Nr. 9: nabadzības un sociālās atstumtības samazināšana

Eiropas Parlaments uzskata, ka ikgadējās politikas norādēs, kas, pamatojoties uz GIP, jāpieņem Eiropadomei, būtu jāparedz turpmāk izklāstītie mērķi.

Dalībvalstīm vajadzētu pastiprināt drošības tīklus un nodrošināt labklājības sistēmu efektivitāti, kā arī veikt ieguldījumus profilakses pasākumos.

Mudina Komisiju ņemt vērā ekonomikas korekciju programmu ietekmi uz progresu stratēģijas „Eiropa 2020” pamatmērķu sasniegšanā dalībvalstīs, kuras saskaras ar finansiālām grūtībām, un panākt vienošanos par korekciju programmu pārveidošanu, lai tās saskaņotu ar stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem.

Ieteikums Nr. 10: ilgtspējīgas pensijas

Eiropas Parlaments uzskata, ka ikgadējās politikas norādēs, kas, pamatojoties uz GIP, jāpieņem Eiropadomei, būtu jāparedz turpmāk izklāstītie mērķi.

Komisijai un dalībvalstīm būtu jāņem vērā Parlamenta ieteikumi, kas ietverti zaļajā un baltajā grāmatā par pensijām.

Pensiju reformām ir vajadzīga valstu politiskā un sociālā kohēzija, un tās var būt veiksmīgas tikai tad, ja ir veiktas sarunas ar sociālajiem partneriem.

Lai nodrošinātu ilgtspējīgas pensiju sistēmas, ir iespējams paaugstināt faktisko pensionēšanās vecumu, nepaaugstinot obligāto pensionēšanās vecumu, samazinot to personu skaitu, kas priekšlaicīgi aiziet no darba tirgus. Uzskata, ka, lai sekmīgi palielinātu faktisko pensionēšanās vecumu, pensiju sistēmu reformas ir jāīsteno vienlaicīgi ar politiku, kas ierobežo piekļuvi agrīnas pensionēšanās shēmām un citiem ceļiem, kuri ļauj priekšlaicīgi aiziet no darba tirgus, rada nodarbinātības iespējas gados vecākiem darba ņēmējiem, nodrošina viņiem piekļuvi mūžizglītībai, ievieš nodokļu atvieglojumu politiku, kas dod stimulu turpināt strādāt, un atbalsta aktīvu un veselīgu novecošanu.

Ieteikums Nr. 11: Eiropas sociālie stabilizatori

Eiropas Parlaments uzskata, ka ikgadējās politikas norādēs, kas, pamatojoties uz GIP, jāpieņem Eiropadomei, būtu jāparedz turpmāk izklāstītie mērķi.

EMS dalībvalstis, kuras ir pieredzējušas negatīvus ekonomikas satricinājumus, nedrīkst izmantot sociālo politiku un sociālos standartus kā korekcijas faktoros.

Komisijai būtu jā sagatavo Zaļā grāmata par automātiskajiem stabilizatoriem eurozonā, lai

palīdzētu mazināt asimetriskus satricinājumus, nepieļautu labklājības valstu līdzekļu pārmērīgu izsmelšanu un tādējādi stiprinātu visas EMS ilgtspēju.

Aicina Eiropadomi decembrī noteikt konkrētus pasākumus, lai izveidotu patiesu EMS sociālo un nodarbinātības pilāru, pamatojoties uz Kopienas metodi, kā arī turpināt izskatīt jautājumu par Eiropas bezdarbnieku pabalstu sistēmas kā eurozonas automātiskā stabilizatora ieviešanu.

Ieteikums Nr. 12: demokrātiskās leģitimitātes un sociālā dialoga stiprināšana

Eiropas Parlaments uzskata, ka ikgadējās politikas norādēs, kas, pamatojoties uz GIP, jāpieņem Eiropadomei, būtu jāparedz turpmāk izklāstītie mērķi.

Visām darba tirgus reformām vajadzētu būt balstītām uz sociālā dialoga pastiprinātu koordinēšanu ES līmenī.

Lai reformas būtu veiksmīgas, ir jānodrošina un jāpastiprina sociālo partneru kvalitatīva līdzdalība un spēcīgs sociālais dialogs, tostarp valsts līmenī, un jo īpaši EMS reformās būtu jāpastiprina sociālo partneru loma jaunajā ekonomikas pārvaldības procesā, īpaši saistībā ar Eiropas pusgadu.

Būtu jāīsteno Komisijas priekšlikums Eiropas pusgada procesā aktīvāk iesaistīt sociālos partnerus, tostarp saistībā ar Sociālā dialoga komiteju pirms ikgadējā GIP pieņemšanas. Eiropadomei un dalībvalstīm būtu jānodrošina valstu un reģionālo parlamentu, sociālo partneru, valsts iestāžu un pilsoniskās sabiedrības cieša iesaistīšanās politikas norāžu īstenošanā un pārraudzībā atbilstoši stratēģijai „Eiropa 2020” un ekonomikas pārvaldības procesam, lai nodrošinātu līdzdalību.

Eiropadomei un Komisijai stratēģijas „Eiropa 2020” nodarbinātības, sociālo un izglītības mērķu uzraudzība un novērtēšana būtu efektīvāk jāiekļauj 2014. gada Eiropas pusgada procesā.